

Bedankt voor het sturen van deze nieuwsbrief!!! Hou jullie gezond.

Groetjes

Els

Best mensen van de Lier,

Dank voor deze mooie viering en de mooie beelden van Rik Wouters.

En proficiat aan alle moeders!

Hartelijk,

Chris

Beste tochtgenoten,

Opnieuw een heel mooie, zinvolle Viering!

De Bijbelteksten, altijd moeilijk voor mij, maar zo hedendaags vertaald zonder de essentie te verliezen, spreken mij aan en wekken mijn verlangen om daar meer over te weten. En dan de Ode aan de vrouw, en de liederen...! Ik moet stoppen, anders wordt dit hier een overweging.

DANK en

"Lieve"-groet.

Versterkende viering gehad, en 3 mooie moederbeelden; het schilderij in hoofdzakelijk rode kleur, kleur van de liefde, geeft zoveel meer mee aan de inhoud en de diepte. Ook het beeldwerk stal mijn blik en aandacht met de liederen.

Dank aan allen

Annie

Deze viering was voor mij het neusje van de zalm. De debuut prent sprak mij zo aan dat ik onmiddellijk van start ging met het beluisteren en beleven ervan. Ik voeg er 3 tekstjes bij over mijn persoonlijke beleving met mijn mama, en een foto met een knipoog naar Rik Wouters. Je kunt ze hieronder terugvinden.

Hartegroet

Lut Thienpont

Ontmoeting met mijn mama

Gent zondag 20 juni 2012

Koningin Maria-Hendrikapark

plein met fontein rechtover het St Pieters station.

Zondagmorgen

Het plein waar ik zit
is verrukkelijk in de ochtendzon.

Ik zie mama voorbijgaan, het voelt
goed.

Ze is mager en loopt wat
voorovergebogen.

Ik schat haar halfweg de tachtig
en ongeveer anderhalve meter klein.

Zilverwit haar aan het voorhoofd
in een golvende beweging aan beide
slapen
en langs achter in een knoet laag in de
nek.

Ze draagt een zilvergrijze bedrukte
jurk,
zijden kousen en platte schoenen.

In haar eentje stapt ze vast en
doordacht
zonder stok, wars van wie haar pad
kruist.

Ze steekt schuin het plein over
en neemt moeiteloos de enkele stenen
trappen
richting Sint-Pietersstation.

Ze is de dame die letterlijk en figuurlijk
recht door het leven gaat.

Nooit zag ik haar zo scherp sinds
haar overlijden in 1987.

Mama haar wens

Mama was zes jaar jonger dan vader
en overleefde hem met een straat.

Kort na zijn overlijden
vertelde ze mij de vervulling van haar wens:

“Ik heb papa gezien
onder de veranda met zijn stofjas aan.

Hij draaide zich zijdelings om
en lachte schalks naar mij.”

Tot ze veilig zijn

Mama zit met de armen overkruist
aan tafel, in de zonnigste kamer
van mijn ouderlijk huis,
de naaikamer.

Zoals gewoonlijk zakt ze traag
in haar slaaptoestand, wiebelend
van links naar rechts,
van rechts naar links,
soms gevaarlijk het tuimelen nabij
- wat nooit gebeurd is -.

Plots kijkt ze mij aan,
ze doorziet heel mijn hebben en houden,
ademt diep en zacht
en sterft.

Gewoon op haar stoel.

Zachtjes raak ik
met alle-twee mijn handen haar schouders
en huil onhoorbaar mijn gezicht nat.

Tot ze veilig zijn
gaan moeders
met hun kinderen mee.

Tot ze veilig zijn.

Lut Thienpont